

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

27. NEDELJA MED LETOM - 4. oktober 2020

Rožnovenska nedelja - začetek tedna za življenje

Frančišek Asiški, redovni ustanovitelj - svetovni dan živali in naravovarstva

Ob 8.00: za zdravje, Božje varstvo in blagoslov v družini Slanc

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Ponedeljek: 5. 10. 2020

Marija Favstina Kowalska, redovnica

Ob 18.30: + France in starši Švigelj, ob godu

Torek: 6. 10. 2020

Bruno, redovnik, ustanovitelj kartuzijanov

Ob 18.30: + Vida Brinjšek in + sestra Ivanc Jaklič, obletna

Sreda: 7. 10. 2020

Rožnovenska Mati Božja

Ob 7.00: + Franc Kregar, ob godu

Četrtek: 8. 10. 2020

Benedikta, devica, mučenka

Ob 18.30: + starši Bandelj in Mrak ter + Marija in Petra

Petek: 9. 10. 2020

Abraham, svetopisemski očak; Sara, svetopisemska žena

Ob 18.30: + Andrej Pogačnik, ob 80. rojstnem dnevu

Sobota: 10. 10. 2020

Danilo (Danijel), škof

Ob 18.30: + Andrej Zrnc, obletna in starejši Andrej, obletna

28. NEDELJA MED LETOM - 11. oktober 2020

Sklep tedna za življenje; Janez XXIII., papež

Ob 8.00: za vse pokojne iz družine Berčan

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Župnija

Sv. Simona in Juda Tadeja

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 4. do 11. oktobra 2020

Človek in stvarstvo - zaveznika

Imeti zaveznika je nekaj velikega in pomembnega. Države iščejo zaveznike, mi iščemo prijatelje. Zaveznik pomeni: jaz tebi pomagam, ti meni ne škoduješ. Zavezništvo pomeni nalogo in dolžnost. Če ima narava nalogo, da nas preživlja, je naša dolžnost, da jo varujemo in ohranjamo.

Prva človeka je Bog postavil v raj. Tam sta živela skladno z Bogom in okoljem in v izobilju. Živela sta v zavezi z Bogom in v zavezništvu z naravo, okoljem. Ko pa sta prelomila zavezo z Bogom, sta izgubila tudi zaveznika. Bila sta celo izgnana iz raja, pove Sveto pismo. Biti v zavezništvu z naravo pomeni hkrati biti v zavezi z Bogom. Obnovimo torej zavezo z Bogom, pa bomo imeli zaveznika. Spoštovati Boga pomeni hkrati spoštovati naravo. Biti dober upravljalca tega, kar smo dobili na pósodo. Ljubiti Boga pomeni ljubiti tudi stvarstvo. Sv. Frančišek Asiški, svetnik dneva, je v vsem videl Božje stvarstvo. Zato je spoštoval vsako rastlino, vsako žival. Imenoval jih brate iun sestre.

Odnos do stvarstva je moralno vprašanje in spada v izpraševanje vesti. Ločujem odpadke? Odvržem manj plastike in drugih nevarnih snovi? Kako skrbim za čisto vodo, za čisti zrak? Varčujem z energijo? Sprebrniti se pomeni spremeniti odnos do narave, do okolja, do stvarstva. Če to pričakujemo samo od države in od šole, kdaj bomo, če sploh, dočakali spremembe? Začeti je treba pri sebi. Spremeniti moram razmišljanje in začeti drugače ravnati z odpadki, zastrupljanjem vode in tal, z onesnaževanjem zraka, z varčevanjem energije. Živeti v zavezi z Bogom človeku daje spoznati, kako majhen in krhek je in to sprejeti. Zato Bog pošilja naravne nesreče in bolezni, da človek spozna, da ni vsemogočen, da ni najmočnejši. Živeti v raju pomeni zavedati se svoje majhnosti. Sv. Frančišek je to odlično obvladal: kako je majhen in da potrebuje brate in stvarstvo za svoje preživetje. Covid-19 prihaja iz narave, ki nam vrača, kar ji mi dajemo. Kakor sv. Frančišek naj bi se na novo zavedli svoje majhnosti in grešnosti in se spričo covidu zahvalili Bogu in priznali, da brez zaveze z Bogom in zavezništva z naravo ne moremo živeti in preživeti.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

■ Danes se začne **teden za življenje**, ki bo trajal do prihodnje nedelje pod geslom “**Da bi bili dobri sopotniki na poti v prihodnost**”. To povabilo razumemo tako, da bi cenili drug drugega in spoštovali življenje in človeško dostojanstvo vsake osebe, da bi znali poslušati, prepoznavati resnične potrebe, soočati različnost pogledov, se spoštovati v različnosti in iskati to, kar je skupno ter skrbeti za druge, posebej za tiste, ki so najbolj ranljivi.

■ **Jutri, 5. oktobra, vabljeni člani Župnijskega pastoralnega sveta in ključarji na redno srečanje**, ki ga začnemo z mašo in nadaljujemo v novi dvorani. Že na septemberskem srečanju smo sklenili, da bomo tudi letos pripravili srečelov, ki bo potekal na dan farnega žegnanja, v nedeljo 25. oktobra. Denar, ki se bo na ta način zbral, kakor tudi današnji offer, h kateremu ste po maši vabljeni, bo za povračilo najetega posojila. Hvala že vnaprej za Vašo velikodušnost in Bog poplačaj!

■ Slovesno mašo ob 10. uri **na nedeljo farnega žegnanja bo vodil letošnji zlatomašnik dr. Alojzij Slavno Snoj**. Praznovali bomo njegovo zlato mašo!

■ **Dan celodnevnega češčenja Svetega Rešnjega Telesa in Krvi** bo v sredo, 28. oktobra, na god farnih zavetnikov sv. Simona in Juda Tadeja.

Bi se po pandemiji res radi vrnili v “normalnost”?

/papež Frančišek/

Če želimo družbo prenoviti, se po pandemiji ne moremo vrniti v prejšnjo t.i. normalnost. Slednja je bila namreč bolna zaradi krivic, neenakosti in propadanja okolja. Po po pandemiji moramo prehoditi skupaj, s pogledom uprtim v Jezusa.

Pandemija je razkrila vso bolezen naše t.i. normalnosti. Razgalila je neenakosti v dostopu do dobrin, zdravstvenega sistema, tehnologije, šolanja. Da bi premagali pandemijo, moramo zato iznajti ne le zdravila za koronavirus, ampak tudi zdravilo za velike človeške in družbeno ekonomske viruse.

Normanost, h kateri smo poklicani kristjani, je normalnost Božjega kraljestva, kjer je dovolj kruha za vse in kjer organizacija družbe temelji na podelitvi in razdelitvi dobrin, namesto na posedovanju, izključevanju in kopičenju.

Rožni venec v bistvu ni Marijina molitev, ampak Kristusova molitev. Z jagodami rožnega venca in s ponavljajočimi “Zdrava Marija” se želijo kristjani ob Mariji roki voditi do ključnih dogodkov svoje vere. In ob očetovi in mamini roki lahko otroci spoznajo to molitev in njihovo vero.

Živeti v stvarstvu in od stvarstva

/Osrednji del Savinjske ravnine med Ločico ob Savinji in Šempetrom v Savinjski dolini/

Mi smo del stvarstva. Živimo v njem in od njega. Od začetka. Bog je dal Adamu in Evi v raju sadove vrta kot hrano. Torej živimo od stvarstva. In s tem ga tudi spreminjamo. To kaže pogled na fotografijo: reka, ceste, njive za živinorejo in poljedelstvo. Gozdovi za gozdarstvo.

Pomembna vprašanja so: Kako živimo od stvarstva? In kako ga spreminjamo? So reke še tako čiste, da lahko v njih živijo ribe ali so onesnažene z odpadnimi vodami? Kaj dela naš promet s podnebjem? So polja pre-gnojena z vsemi negativnimi posledicami za talno vodo? So sadovnjaki in vinogradi pre-škropljeni s pesticidi?

Ne živimo zunaj stvarstva in nismo njegov gospodar. Kakor rastline in živali smo tudi ljudje Božja bitja. In zaradi tega so našemu “življenju od stvarstva” postavljene meje: ne smemo ga tako uporabljati, da mu pri tem prizadajemo nepopravljive poškodbe. Kakor so prejšnji rodovi stvarstvo ohranili za nas, tako ga moramo mi ohraniti za naslednje rodove. To lahko pomeni tudi odpoved.

Stvarstvo ima svojo vrednost in svoje dostojanstvo od Boga. To ne velja samo za ljudi, ampak v enaki meri tudi za rastline in živali. In človek naj tako živi, da ne bo ranil njihovega dostojanstva, zmanjševal njihove vrednosti, omalovaževal njihove pomembnosti.

Od tega pa je človeštvo še zelo daleč. Preden bo lahko zemljo ohranilo, bo moralo v temelju spremeniti svoje obnašanje. In potem poskušati že zadane poškodbe popraviti. Koliko je še mogoče.

Ljudje imamo svet na pòsodo. Na pòsodo od Boga. To nas zavezuje, da s tem, kar nam ne pripada, skrbno ravnamo. Obnovimo zavezo z Bogom - narava bo spet naš zaveznik.